

Arrest

nr. 52 354 van 3 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
2. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 23 juni 2010 waarbij de aanvraag tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VAN ISTERDAEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat E. DUFFELEER die loco advocaat M. COTTYN verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat I. FLORIO die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 juni 2010 beslist de burgemeester van de stad Antwerpen tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag van verzoeker.

1.2. Dit is de bestreden beslissing, die hieronder wordt weergegeven.

“Gelet op artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;

Gelet op artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

*Het verzoek om toelating tot verblijf,
ingediend op 23 juni 2010 door :
Naam en voornamen : (E.B.M.)
(...)
nationaliteit : MAROKKO
is onontvankelijk.*

Reden van de beslissing

De betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1 ° of 2 °, van de wet ;

Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, § 2 van de wet bedoelde bewijzen over :

- Betrokkene is niet in bezit van medisch getuigschrift*
- Betrokkene is niet in bezit van bewijs van goed gedrag en zeden*
- Betrokkene heeft de documenten niet binnen de gestelde termijn overgelegd."*

2. Over de rechtspleging

2.1. De bestreden beslissing werd genomen door de burgemeester van de stad Antwerpen. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid werpt in de nota met opmerkingen dan ook terecht op dat hij de bestreden beslissing niet heeft genomen. Derhalve is hij ook geen partij in de zaak. De verwerende partij is in deze de stad Antwerpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van het motiveringsbeginsel, artikel 62 van de de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt onder meer dat de bestreden beslissing niet correct werd gemotiveerd noch in feite noch in rechte nu duidelijk is aan de hand van de voorgebrachte stukken dat verzoeker onder meer een buitenlands paspoort, een huwelijksakte, een bewijs van voldoende huisvesting, een geboorteakte, een uittreksel uit zijn strafregister, een bewijs van de nodige aanvragen bij het ziekenfonds, en een medisch getuigschrift heeft overhandigd aan de verwerende partij. Verzoeker betoogt dat nazicht van deze stukken leert dat zij allemaal dateren van september of oktober 2009. Aan verzoeker werd nooit een vervalt termijn vooropgesteld waarbinnen deze documenten dienden te worden afgeleverd. De wet voorziet dit overigens ook niet expliciet. De bestreden beslissing is derhalve niet correct gemotiveerd.

3.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing bevat onder meer de volgende motieven: "Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, § 2 van de wet bedoelde bewijzen over :- Betrokkene is niet in bezit van medisch getuigschrift, - Betrokkene is niet in bezit van bewijs van goed gedrag en zeden, - Betrokkene heeft de documenten niet binnen de gestelde termijn overgelegd."

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij onder meer een buitenlands paspoort, een huwelijksakte, een bewijs van voldoende huisvesting, een geboorteakte, een uittreksel uit zijn strafregister, een bewijs van de nodige aanvragen bij het ziekenfonds, en een medisch getuigschrift heeft overhandigd aan de

verwerende partij. Verzoeker voegt deze stukken bij zijn verzoekschrift. Verzoeker betoogt dat nazicht van deze stukken leert dat zij allemaal dateren van september of oktober 2009. Aan verzoeker werd volgens hem nooit een vervaltermijn vooropgesteld waarbinnen deze documenten dienden te worden afgeleverd.

Onder de stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift bijbrengt bevinden zich inderdaad een document van het Riziv dat dateert van 14 oktober 2009 waarin dokter H.K. stelt dat verzoeker gezond is en een uittreksel uit het Centraal Strafregister van 7 oktober 2009 dat een stempel van beëdigde vertaling bevat van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen. In het administratief dossier is hiervan niets terug te vinden. Het dossier bevat enkel het verzoekschrift, een administratief document van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat het dossier aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt overgemaakt, standaard begeleidende brieven van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en de bestreden beslissing.

De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen dat “gelet op het feit dat verzoeker niet voldeed aan de wettelijk gestelde voorwaarden teneinde een verblijfsaanvraag te formuleren cfr. Artikel 12bis van de vreemdelingenwet, de verwerende partij de wettelijk geijkte procedure (volgde) en leverde zij een bijlage 15ter af. Verzoeker kan bezwaarlijk opwerpen dat geen rekening werd gehouden met zijn documenten aangezien deze manifest laattijdig werden overgemaakt. Zij stelt verder dat “er dan ook geen sprake (kan) zijn van een schending van de materiële motiveringsplicht, daar verwerende partij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens (verzoekende partij voldeed effectief niet aan de in de wet gestelde voorwaarden én diende zijn documenten pas in maanden nadat zijn periode van wettig verblijf reeds was verstreken), heeft die correct beoordeeld en is op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit gekomen.

De verwerende partij stelt verder: “Het loutere feit dat verzoeker een verblijfsvergunning in Spanje zou hebben impliceert niet dat hij, wanneer het hem uitkomt, op legale basis in België verblijft en zou kunnen genieten van wettelijke bepalingen voorbehouden aan personen in legaal verblijf. Daarenboven diende verzoeker zijn documenten meer dan twee maanden na het verstrijken van de periode van wettige binnenkomst in.”.

Uit voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing onder meer de volgende twee motieven bevat: “betrokkene is niet in het bezit van een medisch getuigschrift, en betrokkene is niet in het bezit van een bewijs van goed gedrag en zeden.”. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker deze documenten echter bij en beweert hij dat hij deze wel degelijk heeft overgemaakt en hem geen termijn werd gesteld waarbinnen hij deze moest overmaken. Het administratief dossier bevat geen enkele aanvullende informatie hieromtrent. De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat de documenten ruim laattijdig werden overgemaakt. Dit impliceert dat zij wel degelijk kennis heeft van deze documenten, doch dat deze laattijdig werden overgemaakt. Het is een raadsel waarom de ontvangstbewijzen van deze documenten zich niet in het administratief dossier bevinden. Het is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook onmogelijk om de al dan niet tijdige overhandiging van deze documenten door verzoeker te onderzoeken.

Het feit dat de verwerende partij stelt dat de documenten waarvan sprake, dus ook het medisch getuigschrift en het bewijs van goed gedrag en zeden, niet tijdig werden overgemaakt, impliceert dat verzoeker wel degelijk in het bezit was van deze documenten. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid stelt in de bestreden beslissing echter dat verzoeker niet in het bezit is van deze documenten. Dit is vanzelfsprekend tegenstrijdig. De argumentatie van de verwerende partij dat “verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 12bis van de vreemdelingenwet omdat het loutere feit dat verzoeker een verblijfsvergunning in Spanje zou hebben (niet) impliceert dat hij, wanneer het hem uitkomt, op legale basis in België verblijft en zou kunnen genieten van wettelijke bepalingen voorbehouden aan personen in legaal verblijf” is een a-posteriori motivering die niet vermag een schending van de formele motiveringsplicht te herstellen. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 23 juni 2010 waarbij de aanvraag tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC